

8 Kr. 50 Ø. til 9 Kr. pr. Par, nu koster 13 Kr. 75 Ø. til 14 Kr. 75 Ø. pr. Par, eller ca. 60 pCt. mere.

Den gennemsnitlige Arbejds løn i vort Fag for voksne mandlige Arbejdere var i 1914 ca. 57 Ø. og er nu ca. 155 Ø. For Kvinder var Lønnen i 1914 ca. 33 Ø. pr. Time og er nu ca. 92 Ø. pr. Time. Da Arbejdstiden i 1914 var ca. $9\frac{1}{3}$ Time og nu er 8 Timer pr. Dag, er den gennemsnitlige Løn pr. Uge steget for mandlige Arbejdere i København fra ca. 32 Kr. til ca. 74 Kr., eller med ca. 130 pCt., og for kvindelige Arbejdere i København fra ca. 18 Kr. 50 Ø. til ca. 44 Kr., eller med omtrent det samme Procenttal. For Arbejdere i Provinsen har vi ingen Statistik for 1914, men deres Lønninger ligger nu paa ca. 130 Ø. for mandlige Arbejdere og ca. 69 Ø. for kvindelige Arbejdere. Hvis man vil sammenligne disse Lønninger med Lønningerne i andre Fag, vil det ses, at de mandlige Skotøjsarbejdere i København, hvor den allerstørste Del af Arbejderne beskæftiges, stod i 1914 nøjagtig midt imellem Gennemsnitsfortjenesten for faglærte Arbejdere og ufaglærte Arbejdere. De faglærte Arbejdere i København havde 67 Ø. i Gennemsnit, de ufaglærte 47 Ø. og Skotøjsarbejderne 57 Ø. I April Kvartal 1926, der er det sidste Kvartal, for hvilket der foreligger en almindelig Statistik, havde de faglærte Arbejdere i København gennemsnitlig 183 Ø., de ufaglærte 143 Ø. og Skotøjsarbejderne 163 Ø., altsaa igen lige midt imellem. For Kvindernes Vedkommende laa Lønnen i 1914 1 Ø. over Gennemsnittet og i 1926 3 Ø. over Gennemsnittet, men Halvdelen af de hos os beskæftigede Kvinder er faglærte, medens der i øvrigt kun findes meget faa faglærte Kvinder, og det vil saaledes ses, at hverken de mandlige Arbejdere, der i det store og hele er faglærte, eller de kvindelige Arbejdere ligger særlig højt, og det samme Indtryk vil man faa, naar man sammenligner med andre Arbejdergrupper.

Angaaende de udenlandske Lønninger har vi kun faa og sparsomme Oplysninger. Det er vanskeligt at faa Oplysninger herom fra Udlandet, og hvis man faar noget at vide, er det i Regelen kun Minimallønninger, som ikke har noget med den faktiske Fortjeneste at gøre. Fra Sverige har vi imidlertid udmærket gode Oplysninger af ganske tilsvarende Art som vore egne, og heraf fremgaar det, at en mandlig Skotøjsarbejder i Sverige tjener 119 Ø. pr. Time og en kvindelig Skotøjsarbejder 73 Ø. pr. Time. Dette er ikke saa lidt lavere end de københavnske Lønninger, men herved er at bemærke, at de svenske Skotøjsfabrikker for største Delens Vedkommende ligger i Provinsen, og det ligger derfor nærmest at sammenligne dem med Lønningerne for de danske Provinsfabrikker, hvor Gennemsnitsfortjenesten, som før nævnt, er henholdsvis 130 Ø. for mandlige og 69 Ø. for kvindelige Arbejdere, altsaa ikke nogen synderlig Forskel. De enkelte Fabrikker, der ligger i Stockholm, betaler en Gennemsnitsløn af 134 Ø. for mandlige og 81 Ø. for kvindelige Arbejdere. For Tysklands Vedkommende har vi faaet oplyst, at Minimallønnen er 75 Pfg. pr. Time for mandlige Arbejdere — den er her i Landet 76 Ø.; Forskellen er altsaa ikke overvældende stor, men Gennemsnitsfortjenesten synes at ligge omkring 1 Mk. pr. Time. Ogsaa her ligger Skotøjsfabrikkerne gennemgaaende i mindre Byer.

I 1914, da Prisen som før nævnt var 8 Kr. 50 Ø. à 9 Kr. pr. Par for en gennemsvet sort Box-Herrestøvle, var Arbejds lønnen paa et saadant Par Støvler 150—160 Ø., eller ca. 18 pCt. Arbejds lønnen paa denne Støvle er nu 260 à 270 Ø., og da Salgsprisen ligger mellem 13 Kr. 75 Ø. og 14 Kr. 75 Ø. pr. Par, udgør Arbejds lønnen ca. 19 pCt. af Salgsprisen, altsaa kun en Ubetydelighed mere, til Trods for at Arbejds lønnen pr. Time er steget stærkere end Salgsprisen, og til Trods for at der stilles langt større Fordringer til Arbejdets Udførelse nu end før Krigen. Forklaringen herpaa ligger dels i, at Arbejdet tilrettelægges betydelig bedre nu end den Gang, og der er ogsaa i stort Omfang anskaffet smaa Hjælpemaskiner til Afløsning af Haandarbejde. Fabrikkerne er i det hele taget fuldt moderne indrettet, vore Maskiner kommer fra de største Verdensfirmaer paa dette Omraade, og enhver teknisk Forbedring indføres her i Landet lige saa hurtigt som ethvert andet Sted. Arbejdsintensiteten er ogsaa steget ikke uvæsentligt, og alle disse Omstændigheder bevirker, at Arbejds lønnen forholdsvis er den samme som tidligere.

Naar Tyskland eller Czekoslovakiet alligevel tilbyder en sort Box-Herrestøvle, som vi skal have 14—15 Kr. for, for en Pris af 10—11 Kr., skyldes dette, at alle vore Fabrikationsomkostninger i Løbet af det sidste Par Aar er blevet forøget i meget væsentlig Grad i Forholdet overfor de med os konkurrerende Landes Skotøjsindustri som Følge af den voldsomme Kronestigning. Men hertil kommer, at den udenlandske